

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetéseik jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fl.

Hirdetéseik elfogadhatók:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukas M., Oppelik A. «Altalanos Tudósító» hirdetési osz. tálya Budapest.

Nyilvántartási szám 20 91.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

P ü n k ö s d.

A Szent Lélek ünnepe. Meg vagyunk irva az evangelisták könyvében, hogy e napon az Úr, aki három személyben van, megjelent az apostolok előtt. És az apostolok feje fölött tüzes nyelvek lebegtek a levegőben s bár e férfiak más-más beszédük valának, szavukat mindenki megérté és ők megérték egymást.

A sziklára épített egyház legszebb tanítása fűződik piros Pünkösöd napjához. Szép ez a tanítás, mert költői, s mert mély filozófiai lényegyet rejt magában.

Ime előttünk az Írás könyve. Pünkösöd ünnepének egyházi vonatkozása frissen és megragadóan szól a képzeletünkhez. Látnak az ékezzel az apostolokat, akik az Úr igéit ezer nyelven hirdetik és látjuk a képzelet e lángoló sugárba szőtt képében a filozófiai mélységet, amely elevenjére hat a természeti igazságnak.

Tüzes nyelvek hirdetik ma az isteni mindenhatóságot. Sötétzöld bércek öléből, virágos rétekről ezer nyelven szól felénk a természet szava. Piros Pünkösöd van.

Kigyult felettünk az ég. A nap tüzes nyelvei leszálltak a földre, hogy életre hívják a szunnyadó erőket, hogy ékezzelölővé legyék a nagy természetet.

Végtelenbe futó földtáblákon zöld vetések hajladoznak az iramló szellő fuvalatára. Hajnalra, virradóra kifeshik a rózsza és kipattan a kalász, a melynek magva

aranyánál is drágább kincse az életnek. Maga az élet.

Árnyakat rejtő erdők, vadvirágos mezők fölött madárszárny villan el. És fölséng a természet légi kórusának éneke, tatosó kis madárszajak hangversénye.

Halkan, rejtelmesen zizeg a nádas, talán meséket sug a locsogó tónak, amely néha meg-meg borzog a nádas különös meséire.

Hát nem ezer nyelv, ezer hang sug — kacag felénk mindenünnen? A természet tartja most óriási szónoklatát az örökre való, soha el nem muló életéről. Az életéről, amelynek erői néha megfogyatkozhatnak, de teljesen soha meg nem semmisülhetnek.

Jöhét enyészet és pusztulás a földre, de a végleges megsemmisülés csak a végítélet napján következhetik be. Addig az emésztet romjain mindig új élet támad, mely frissen és mohón tör fölfelé, mint omladékon a repkény.

Piros Pünkösöd hajnalán káprázatos fényben sugárzik az égiv. És mintha az evangelisták könyve nyitna szét előttük, e pünkösöd hajnal égről leolvassuk az Írás minden ígérését, azt, ami már elkövetkezett s ami még jönni fog.

A Szent Lélek világossága száll meg bennünket. És látjuk, hogy mint hull elénk a mag hullajtó kalászból a megáldott kenyér és mint lesz ennek miatta őt rozskényérből ötszáz; látjuk, miként sokasítja meg az Úr a tavak vizét, hogy hálónkba sok

hal akadjon és látjuk, hogy a kánai vizes vedrek szinarany borral telvék.

Látunk mindent. A sok nagy csodatétel, amelyet a hitvallók, az egyszerű pásztrok és halászok hirdettek, s amely csodatételek ma is pillanatról-pillanatra ismétlődnek.

Hiszzen csodatétel már maga a lét. Ez a titokzatos, önmagából eredő és önmagába visszahulló lét, amelynek utjait mintha valamely földöntúli hatalom irányítaná. Csodatétel a természet erőinek életbe szökése, a fű növése, az ember szivverése, a madarak szárnyalása, csodatétel az egész mindenség rendszere, a lábunk alatt lélegző föld s a fölénk boruló csillagos ég.

Csoda, csoda! És ez a számnélküli, rengeteg csoda rajzik fel körülöttünk. Érezzük áldásait s mert új csodát jelent minden pillanat, az isteni csodatételek mindennapiakká válnak szemünkben.

De ma eltöli látásunkat a Szent Lélek világossága. Piros pünkösöd napján a természet gazdag könyve szétnyílik előttünk, hogy megihletőde olvassuk belőle a csodatételeket. És megértjük mindannyit. Mert ma megvilágosodik elménk, ott lebeg felettünk a tüzes nyelvek sugárive.

Piros pünkösöd hajnalán hálattel, áradó szívvel tekintünk az égre és hívő áhitattal mondunk köszönetet mindazért a csodaért, amelylyel bennünket az isteni rendelkezés megáldott és esengő lélekkel kérjük vissza mindazokat, amelyeket netalán megvont tőlünk.

T Á R C Z A.

Tavaszi virul

Tavaszi virul hegyen, völgyön,
Zeng a madár a lében,
Zordon tél van, vadviharos
Az én árva szivemben.
Mit ér nekem a szép tavasz,
Mit a nyájas kikelet?
Ha a bánat te utánad,
Széttépi a szivemet.

Esti szellő csókolgatja
Rengeti a habokat:
Árván maradt szegény szivem
Bánatába meghasad;
Nem hallgatsz te bús tilinkóm
Hivogató szavára,
Más legénynek, gazdagabbnak
Vársz ölelő karjára.

Éjszemedben volt énnekem
Egykoron a kikelet,
De megcsaltál, hűtlen létéll,
Rám borítád a telet:
Látom lányka; barna lányka,
Hiába hív bús dalom,
Lassan, lassan elhalványul
Majd kialszik csillagom.

Szenteh Dezső.

A japáni ház.

Olyan izgatón rózsaszín homály tölti be a szalont. A magas fém álványon lévő lámpa fényét visszatartja a rózsaszínű selyem ernyő, mely könnyű fátyol csipkével, szalaggal díszített, olyan mint a pehely, hogy szinte félti az ember, hogy minden pillanatban lerepül.

Az úrnő félig a Bössendorferhez fordított fatoylen ül, keseretlen egyszerű eleganciával veti magát a támlának, kissé jobb karjára támaszkodva olvas.

A lámpa ernyője alul a fény éppen arcába tűz, kacsú nyaka olyan, alabastromszerű könnyű hajlású, mint egy művészi szoboré. Arcának gyenge pirját úgy emeli az a halvány tengerzöld rüszé, mely a megette levő selyem párna sarkával bagygyant elő. Lilás pongolyája csak a világ érvényesül a többi bel-árvad a libegő homályba,

Olyan ez a gyerek asezony így, mint az illusió, mint egy tündéri élőkép

Férje egy hintaszéken hever, s nézi Őszülő bajuszát simogatja, melyet olyan fiatalosan bekunkorítva visel. Hogy jobban lásson, arany cvikkerét orrára teszi. Szótlanságában olybán tűnik fel, mintha egy istennőnek cerberusa lenne. — Majd elunja magát, előveszi cigaretté tárcáját s udvariasan nejehez szól:

Jennym édes, megengedi hogy rágyujtsak. Hangja olyan különösen remeg, mint mikor az ifjú első szerelmét valjja meg. —

Az asszonyka fel sem tekint a könyvből, közönyösen válaszol:
Tessék.

 Művészies kivitelű képes levelező-lapok

Kaphatók: Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyv- és papirkereskedésében Csáktornyan.

— **A szőlő új ellensége.** címén folyó évi 21. számunkban jelzett híreinkre egy szőlőszeti szaktekinéltyől és szőlőbirtokostól felvilágosítást kaptunk, melyet a szőlőtulajdonosok felvilágosítására szívesen közlünk: »A becses lapjokban említett szőlő-ellenség nem ismeretlen sem hazánkban, sem pedig más országokban, ahol szőlőműveléssel foglalkoznak. Ezen hernyónak a neve: Atyhia ampelora huga és Dél-Olaszországban nagyon el van terjedve. Ez előtt 12—15 évvel az én szőlőmben is sok kárt okozott, én is a hernyó szedésével védekeztem ellene, de a közel mult éveiben csak szörványosan lehetett lőkét találni, melynek termését lönkre tette. Petéit összecsugorodott szőlőlevelekbe, karókba és a tőke törzsökre rakja le és július hónapban mint kék-zöld sávos pille kirepül. Ahol nagyobb károkat okoz, ugys védekezni ellene, hogy a szőlő bimbója alá madárennyvel bevont forralat kötnék, mert a hernyó az egyik bimbó kivirágzása után más ép bimbóba iparkodik, ha a szőlő fejlődése gyorsan halad, a kár is lényegtelenebb, mert a fakadó bimbó már nem kell neki.

— **Permetezünk.** A szőlő vessző elérte azt a hosszúságot, melyet a hivatalos előírás szerint permetezni kell. Az idő különösen alkalmas arra, hogy a peronospora gombája gyorsan fejlődjék és lepergesse a leveleket. Nem tudjuk tehát eléggé ajánlani, hogy a gazdák ne késsenek a permetezéssel, mert itt-ott már jelentkeznek a betegség, melyet a magyar ember kitünően jellemez e kifejezéssel: fene rossz pora.

— **Magyar Regényírók.** Mikszáth Kálmán nagyszabású terve: egyöntetű illusztrált gyűjteménye összefoglalni mindazt, a mi becseset teremtett száz év óta a magyar regényirodalom, — egy lépéssel újra közelebb jutott a teljes megvalósulásához. A Magyar Regényírók című hatvan kötetes gyűjteményből, a melynek tavalyi karácsony előtt jelent meg első öt kötete a FRANKLIN-TÁRSULAT kiadásában, megjelent most a második öt kötetes sorozat, a mely Komény Zsigmond, Csiky Gergely, Vadnai Károly és Pálffy Albert egy-egy regénye után most Jósika Miklós: A cseh Magyarországon, Tolnai Lajos: Báróné ténsasszony, Justh Zsigmond: A pénz legendája és Gányó Julcsa és Herceg Ferenc: Pogányok című regényeit tartalmazza, Kinnach László, Kriesch Aladar, Tull Ódon és Pataky László illusztrációival és R. Hirsch Nelli arcképeivel. Minden munka elé Mikszáth Kálmán, a gyűjtemény szerkesztője, irt nagyértékű, művészi bevezető tanulmányt. Juszt Zsigmond két regénye régen kifogyott a könyvpiacra s nagy érdeme a vállalatnak, hogy ezt a korán elhunyt jeles írókat újra szóhoz juttatja. A Báróné ténsasszony Tolnai egyik legjellegzetesebb alkotása, s méltán képviseli ezt a nagy írói regényirodalomunk klasszikusai között. Az új sorozat kiállítása méltó a kiadóintézet hagyományaihoz. A finom, fanyes papiros, a tiszta, szép nyomás, az egész oldalas művészi képmellékletek és az izléses, diszes bekötési tábla méltó kiegészítője a nagyszabású, irodalomtörténeti jelentőségű gyűjteménynek, a mely joggal kér helyet minden költött magyar család könyvtárában. A hatvan kötetből álló teljes gyűjtemény ára diszes kötésben 300 korona. Félévenként jelenik meg öt kötetes sorozatokban. Megrendelhető csekély havi részletfizetésre bármely könyvkereskedésben.

— **Tolvaj cselédleány.** Sebján Mariska deklazsini születésű cselédleány ismert nyveskező cselédleány Csáktornyan és környékén annyira, hogy az utóbbi időben már senki sem fogadta fel itt. Ezen azonban a leány nem akadt fenn, mert valahonnan szerzett egy Császár Mariska névre szóló cselédbizonyítványt s azzal a mult hó végén be szegődött Obsiger Józsefné varazsdi lakosnőhöz. De csak három napig bírta ki nyugodtan a szolgálatot, mert már május 29-én egy női aranyórát, egy női arany mellűt (broche) és különböző ruhaneméket magához véve, minden búcsuszó nélkül

odább állott. Folyó hó 3-án fogták el Csáktornyan, a mikor kitudódott, hogy az Obsigernétől eltűnt Császár Mariska tulajdonképpen a nagyon is ismert Sebján Mariska.

— **Tanfelügyelői látogatás.** Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő e hó 8-án jelen volt a miksavári róm. kath. iskola évről vizsgáján s meglátogatta a felsőmihályfalvi róm. kath. iskolát, hol már második tanítói állás szerveztetett.

— **A budapesti m. kir. állami felső építő ipariskola** (VII. Csömöri-ut 73. szám) rendszeres szakosztályának első évfolyamára a tanulók a jövő 1905/6 iskolai évre folyó évi június 25-től július 1-ig jelentkezhetnek személyesen vagy levélben. Feltételek: legalább 15 éves életkor, négy középiskolai (gymnasium, reál, vagy polgáriiskolai) osztály elvégzése és egészséges fejlett testalkat. Szükséges iratok: keresztlevél vagy születési bizonyítvány, a végzett összes középiskolai osztályokról szóló bizonyítvány, újraoltási bizonyítvány. Az előjegyzettek tartoznak 4 hónapon át építésnél dolgozni s ezt a november 1—5-én személyesen történő beiratkozásnál hiteles bizonyítványal igazolni. Bővebb felvilágosítást készséggel ad az igazgatóság.

— **Házasság.** Novotny István a murakirályi fogyasztási szövetkezet volt üzletvezetője f. hó 8-án tartotta esküvőjét Verbanacsics Klára kisasszonnyal.

— **Köszönetnyilvánítás.** A perlaki ifjuság az általa rendezett műkedvelői előadás jövedelméből perlaki szegények között való kiosztás céljából 10 korona 8 fillért adott át, melyért ezuttal is köszönetét fejezi ki Perlak nagyközség elöljáróságára.

— **Földrengés.** Mult számunkban már megemlékeztünk a máj. 29-iki földrengésről, s ennek kiegészítésképpen most Perlakról közlünk velünk, hogy május hó 29-én délután fél 1 óra tájban a perlaki járás egész területén szintén éreztek földrengést, melynek erejéről tanúságot tesz azon körülmény, hogy Perlakon a kir. járásbíró lakásában egyik szoba mennyezete leszakadt. Nagyobb szerencsétlenség azonban itt nem történt.

— **Juniális.** A helybeli iparos ifjak egyesülete előleges értesülésünk szerint idei tavaszi mulatságát folyó hó 22-én, rossz idő esetében 25-én d. u. tartja meg. Mint értesülünk, a mulatság Sárközy zenéje mellett, nemcsak táncból fog állani, de programja egyéb tekintetben is nagyon változatos és megfelelő lesz.

— **Az anyagilkos.** Lapunk olvasói bizonyian emlékeznek még arra a borzalmas büntényre, mikor Vinkovics István felsőmuraiközi 30 éves földműves március 12-én reggel anyját agyonütötte, az agyonütött hulláját a kamrába hurcolta és rágyújtotta a házat. Leégett az egész ház, benne a hulla szénné égett, sőt két szomszéd is részben vagy teljesen leégett. A gyilkos erre több ingóságát magához véve megszökött és később Zágrábban fogták el mulatozás közben. Folyó hó 7-én volt ez ügyben Nyakanizsán az esküdtszéki tárgyalás, melyen a vádlott teljes beismerésben volt az ölést illetőleg, míg a gyujtogatást állítása szerint vigyázatlanságból okozta. Mentésére csak azt hozta fel, hogy nagyon megharagudott, mikor öt anyja megütötte. A tárgyalás során az egyik tűzkárosult, Lukmann István szomszéd azt mondotta a vádlotról, hogy bolond, a mit a vádlott öcsésének Józsefnek a vallomása is támogatott, ki azt mondotta, hogy bátyja elmebeli állapota nem olyan, mint másokké és 10 évvel ezelőtt is meg-

hibbant egy kissé, a mikor mint elmeháborodott 2 napig kóborolt. Latin György szintén féleszünek mondotta a vádlottat, sőt az orvos szakértők is korlátoltnak minősítették, de azért beszámíthatónak mondták. A kir. törvényszék ez ügyben úgy határozott, hogy az orvosszakértők meghallgatása után Dr. Schwarz Adolf védő indítványára a bizonyítási eljárás olybá egészíti ki, hogy a vádlott elmebeli állapota ítélethozatal előtt egy állami elmeógyógyintézetben fog megvizsgálatni és így a főtárgyalást addig elnapolják.

— **Képviselő testületi ülés.** Csáktornya nagyközség képviselő testülete f. hó 9-én Nuzsy Mátyas községi bíró elnöklésével rendkívüli közgyűlést tartott, melyen: I. Kertész Lajos csurgói illetőségű cukrást Csáktornya nagyközség kötelekébe fölvette. II. Mátay István Csáktornya községi illetőségét megtagadta. III. A községi pénztárnok bejelentette, hogy Doklea György és neje, valamint Leitmann Bálint és neje csáktornyai lakosok az általuk vett ingatlanok árát a községi pénztárba lefizették. IV. Községi bíró bemutatta a Buzáson eladni kért legelőrészelekre vonatkozó helyszinrajzot. VI. A járási főszolgabíróknak Perszecz Mihály részére kiadott építkezési engedély megfőllebezésére az előljároságot utasította.

Nyári menetrend a Csáktornyát érintő vonatknál.

Csáktornyára érkeznek:			
1.) Budapest felől:			
5 óra	50 perc.	reggel	személyvonat
12	58	délben	gyorsvonat
3	40	délután	személyvonat
8	13	este	vegyesvonat
1	7	éjjel	gyorsvonat
2.) Pragerhof felől:			
4 óra	36 perc.	reggel	gyorsvonat
10	54	dél előtt	személyvonat
4	2	délután	gyorsvonat
9	55	este	személyvonat
3.) Zalaegerszeg felől:			
8 óra	45 perc.	reggel	vegyesvonat
9	54	este	személyvonat
4.) Varazsd felől:			
4 óra	18 perc.	reggel	vegyesvonat
5	38	reggel	"
10	49	dél előtt	"
12	50	délben	"
3	41	délután	"
9	49	este	személyvonat
B.) Csáktornyaról indulnak:			
1.) Budapest felé:			
4 óra	39 perc.	reggel	gyorsvonat
5	51	reggel	vegyesvonat
11	12	dél előtt	személyvonat
4	5	délután	gyorsvonat
10	15	este	személyvonat
2.) Pragerhof felé:			
6 óra	10 perc.	reggel	személyvonat
1	1	délben	gyorsvonat
4	3	délután	személyvonat
1	10	éjjel	gyorsvonat
3.) Zalaegerszeg felé:			
6 óra	4 perc.	reggel	személyvonat
4	28	délután	vegyesvonat
4.) Varazsd felé:			
4 óra	14 perc.	reggel	személyvonat
6	15	reggel	vegyesvonat
11	44	dél előtt	"
1	20	délben	"
4	20	délután	"
10	20	este	"

Feloldó szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
 Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozefa urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjžara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i f.l računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Razdelenje plemenih telicah.

Nasega kotara gospodarstveni odbor je već od zdavnja sa hudim okom gledal na medjimurskih pašah nevredne gingave zagorske fajte marve i navek si je nad tem trl glavu, kak bi vu toj stvari bilo moći pomoći, kak bi priskrbel ljudem dobre, jake fajte marvu. Ta stara želja gospodarstvenog odbora se je samo na koncu prošlog ljeta počela spuniti, kada je najme od visoke vlade 100 jezer korun dobil gospodarstveni odbor za popravljenje medjimurske rogate marve. Za te peneze se je onda simentalna i bonyhádska čiste krvi fajta priskrbela i ove su se razdelile med našimi gazdi.

Prošloga ljeta vu novembru je počel gospodarstveni odbor razdeljati marhu i ovog meseca majuša je dokončal taj posel. Vu tem vremenu se je razdelilo 341 komadov izvrstne mlade za plemo jako prilično med njimi i breje živine. Ovo razdeljeno plemo je jako prilično na to, da popravi medjimurskih gazdov marhu. Pak zato se je odbor i za to skrbel, da za izvrstni materijal i najbolše bibe priskrbi, zbog česa je onda protuletna vizita bikov jako stroga bila, ako je bik samo malo falinge bil imel su ga odhitili i vun zmuštrali a na mestu ovih su izvrstne čiste krvi bibe priskrbeli od glasovitih gazdov.

Ove telice su na zplaćanje bile dane vun gazdom. Cilj je bil da se popravi fajta. Na mesto toga su je takovi koji ne za to

hasnujeju marhu, nego delaju šnjimi najtežeše delo. I sam sam videl kada je jeden vreden domorodec tak tukel svoje telice, da sam ga moral opomenuti, kaj je to ne po čovečjim. Jer kakova gud fajta bi bila, ako ju tučemo, preveč mučimo, bormeš ono postane hudo biti, pak još ako ju tak hranimo kak naši gazdi. Budu conte ružile na njoj kak je i to već je pri nekojih. Jer vuogo gazdov nili sada neprime ozbiljno ovu stvar, Nevidi, da se tu njemu dobro hoće. Ali nečudimo se im je i Kristuš dobro hotel ljudem, pak su ga ipak zato razpeli . . . Dakle čujmo kaj se veli dalje od telicah.

Telice su se zato razdelile vun da se sa tem popravi fajta marve vu Medjimurju. Tak je naravno, da se taj cilj samo tak more poštići, ako budu gazdi barem vu prvih ljetah najveću skrb i brigu imali tak vu zdržanju kupljenih telicah, kak vu odhranjenju njihovih telicah. — Ali naproti tomu žalostno je, su člani gospodarstvenog odbora tak javili, da vnogi gazdi, koji su telice dobili, ove nehasnujeju za to stran, da bi si šnjimi popravili fajtu i za plodjenje je hasnuvali. Kak je to vu kondicijah jako jasno moći videti, nego osobito za foringungu hasnujeju i to vu takvoj meri, da zbog toga je najviše telicah na nikaj došlo.

Iz toga si moremo misliti, da ne kaj bi se fajta popravila i da bi se dobri plemeni biki mogli dobiti, nego naproti bude jer izdelana na nikaj spravljena breja krava bude samo hudo tele mogla imati, tak

rekuć šćenje i jer, bude malo mleka imela, nili si tele nebude mogla dobro dojeti.

Ali i gazdov hasen je to, da mu telica dobre bibe ima i da ove dobro odhraniju, jer po celum kotaru je svako ljeta 30—40 bikov potrebno, koje bude gospodarstveni odbor tu doma i to vu prvim redu od vun razdelenih plemenih telicah bibe zebrał za plemo. Zbog ove nerednosti i zbog nerednoga gojenja je sada kotarskog gospodarstvenog odbora predsjednik, kotarski veliki sudec vun dal strogu naredbu, vu kojoj opominu občinstvo poglavarstvo, i one koji dobro stojju za gazdu, da naj pazju na orsačke telice, da zvun menjšeg dela priprećuju na nikaj spravljenje telicah, a gazde hudih telicah pak poziva naredba naj je sa dobrim gojenjem i hranenjem popraviju, jer ako to nebi napravili, prvić se na njihove stroške zvrši to, a drugoć se i marše vkrej od njih zeme i ako je telica ohudela i tuliko nije vrédna to moraju gazdi uadomestiti.

Pazite dakle na svoju marvu, jer jako je žalostno, da drugi moraju spaziti, kaj je kojemu na kvar i kaj na hasen.

Tabor vu Ažiji.

Vežda se već čisto more videti strašnost one velike morske bitke, vu kojoj su japanci tak rekuć uništili rusku morskú vojsku. Celi svet sa časťom gleda na japanske

Z A B A V A.

Dva mladoženji i jedna zaručnica.

Kopek Andraš i Burkus Ivo su si dva tak dobri pajdaši bili, da jeden bez drugoga tak rekuć nili jeden falacek kruha nije mogel pójesti; jeden su bili, tak, kak telo s dušom. Skupa su mladićevali, dugo su hodili k takvim hižam, gde su lepe puce bile, gde su je i sveseljom prijmali, svigdar su lahko bili koj god pucu dobili za ženu.

Dakle veselo su obavljali svakoga fašnika, pak za žalost nisu se nikaj veliko starali.

Najedenput jednomu je v pamet došlo, da bi se dobro bilo oženiti. Jesi je i zebrał jednu lepu pucu, pak jer je v pamet zel, da si niti ona jako ne vleće od njega vkraj rad bi ju bil zase dati snobočiti

Posikal je Andraš.

— Imel bi, dragi brate k tebi jednu prošnju.

Andraš je rado posluhnuł reć.

— No nek čujem pajdaš.

— To sam si odlučil, da sem se navoljil samom žviti.

— Aha. Pak bi se rad oženil?

— Vgunul si pajdaš.

— Pak onda?

— Onda pak budem tebe prosil, budi ti snobok mestu mene.

— Pak pri kim?

— Pri Balogovi Juliški.

— Tak? Pri Juliški?

— Je. Ti nebi stel?

— Zakaj ne!

Dakle sve je u redu bilo. Andraš je nase zel, da Julišku zasnobočil Iviju. Oblekel si je lepe, s žnorami našite črne hlaće, s srebernimi gombi nakincenoga kaputa, žute čizme i rano pred tremi dnevi v Čakovcu pri klobučaru kupljenoga škriljaka na glavu del ter se pognal k povedanoj hiži. Lepi mladić je bil. svoje ostruge na čizmah znal je lepo cvingitati i kak je svojim palicom sim—tam mahal, pokazal je, da vu njegovim srcu nepoznati je strah. Moram još povedati, da svaki ga je gledal po vulici, kad je tak zbiksano išel po njoj a i po hižah pri oblokah su ga znatiželjne puce oči nalukavale.

Ali Andraš, doklam bi do Juliškine lese došel, nekaj si je domislil. Nekakova huncutska misel mu je došla na pamet, jer se je smešno napravil. Nego si je zato kaputa popravil, mustaće poravnal i gutri išel v Juliškinu hižu.

To je malo kurazno delo bilo, jer Juliškina mati je nevarna ženska bila, pak da je hude volje bila, nije bilo jako sigurno k njoj v stanje dojtí. Morebiti zato je imala ovu — zločestu znamenitost, — jer je — već od zdavnja v dovičkim štalihu hvalila Gospona Boga, pak jer nikoga nije bilo pri domju, nad kim bi svoju srditost spunila, k neznojnoj hiži dojdjuće stranjske je pohasnila za napregibati svoje dobre volje.

Ali Andraš od lahko sledećega takvoga vihra nise prestrašil, batrivno je povedal zroka svojega dołaza. Viher je vun bukuul, ali zato Andraš nije zabadaava hodil tamo, dobil je ruku Juliške.

Nego . . . Falinga je bila. Iznenada je pozabil, da svojemu pajdašu bi moral snobočiti Julišku, pak si ju sam sebi s nobočil.

Tužno si ju stal pred Ivija:

— No, no, morebiti je falinga kakva? — strašil se ov već napre.

marinare, koji su tak vitežko obladali ruse. Rуска mornarica je 22 jezer mariuerovala, iz ovih je komaj tri jezera njih moglo vući, 14 jezer njih je vu morju našlo smrt a 5 jezer pak su njih japanci zarobili.

Stēm je veška slava japancov, jer je ne moći reći da se rusi nebi bili branili. Branili su se rusi i vitežko oponašali ali sve zabadava. Jeden ruski kapitan, koj je kad je Rožděstvensky oranjeni postal vodil vojnu ladju si je sam odsekeli prsta, kojega mu je japanska kuglja zdrobila. Nekoji ruski soldati su sami hoteli pod luft pustiti svoju ladju, samo da japancom vu ruke nedođeju. Na jednoj ruskoj ladji, gde su japanske kuglje sve na krv spravile, tak, da od vnogo lezećih mrtvih telah i oranjenih se je ne moći bilo gibati, je ruski vodja 150 oranjenih dal vu morje zmetati. Siromaki molili su se da je naj pusti živeti, ali zabadava je bila sva molba, vu morje su je zmetali. Čoveka do suzah dirne to sve kada čuje. —

Ali zabadava je bilo vitežtvo rusov, japanci su čudesa delali. Veli jeden ruski marinerski vodja, koj je mogel vući, da su se japanci tak borili, da je to čudnovato. On veli, da se tak frisko gibaju, kak mali vrugi.

Rožděstvenski betežen leži vu jednim japanskim špitalu. Pohodil ga je ove dneve Togo i jako srdačno se se spominjali. Nebožatova budu japanci dimo vu Rusku pustili da pove caru sve dēle od bitke.

Vu Ruskoj svi zahtevaju da bude jednut več kraj bitki i da se mir sklopi. Ali nesrećni naučnici cara, mu pod jednim taj navuk davljeju, da naj samo dalje tira rat. Jeden iz med ovih je Nikolajević herceg, koj veli caru, da to nikaj neškodi ako su na morju zgubili, bude vre drugač na suhim. Nesrećni čovek. Ovaj nečuje glas i plač vngogh ruskih vdovicah i siromaške male dece, kojih otci vu Mandžuriji ili vu Japanskim morju počivaju.

Politički pregled.

Ovoga meseca 6-ga je držal sabor zadnje spravišće pred Trojaki. Orsačko spravišće se bude samo drugi tjeden odprlo.

Kaj se tiče političkoga stališa, prošli tjeden je pun bil znamenitih dogodjajov. Došel je baron Fehérvári feldzeigmeister, da se pogaja i da sakupi tuliko ljudi, kuliko je za jeden ministerium potrebno, ali kak se vidi nije postigel svoj cilj. I to se čuje, i novine pišeju, da ako bi Njegvo veličanstvo kralj takvoga ministeriuma imenuval, koj nebi imel zakonski temelj, bi med narodu veliku uzrujanost zročilo to, jer kad se zna da se kralj okoroniti da i prisegu položi, da bude orsaga poljeg zakona vodil i zakone obdržal. Zbog toga ako bi došel takov ministerium, koj bi nezakonsko hotel brati porciu i štelingu držati — kak to pestanske novine pišeju, — bi se varmedjinski podžupani zišli skup i držali sednicu, da nezakonsku štelingu nebudu izpisali niti porciu brali.

Bil je tu i Kvassay István, da sa levom strankom razpravlja, ali i on je zabadao došel jer nikaj nije zvršil. Tak pišeju to novine, ako njim moremo verovati.

Kaj je novoga!

— Srećne trojačke svetke želimo svim našim poštovanim čitateljem, predplatnikom i suradnikom.

Buna vu Ruskoj.

Ove dneve se bombe napadnost bila pripetila vu Varšove jednoj vulici. Napadi su tri mrtvi i osemnajst ljudi ranjeni postal aldovom. Bomba je najmre Maksimović nadvladaru bila odlučena. Nadvladar medjutim nije išel k onoj službi božji, kamo ga napadnik bil čekal. Napadnik ga prijednim štacunu bil čekal, nego tak je bil raztrešen, da su ga dva tajni redari ta izkavanje bili pozvali. Nato je bežati počel, med čim se bomba bila izprsnula. Jacht društva zmožna palača se srušila. Napadnika nepoznaju.

Majuški sneg.

Iz tudjih zemljah od više varašov od pozebice i od snega donaša glasa brzogjav. Vu srednjem nemškom orsagu kak iz Hamburga javiju zadnje dneve meseca majuša

je jako veliko snežno padanje bilo. Bregi do 30 centimetrov debelim snegom bili su pokriveni. Iz Londona pako to javiju, da vu celoj Angliji je od nekuliko danov ne-navadna zima bila, koja se bilju iz velikom pogibeljom bila grozila. Od dana do dana jako mrzel sever puše.

Izgubljeni parobrod.

Kosius Rennis iz tremi jedvilnimi ladjama, koj po prilici pred tremi meseci prije toga genul se je na put iz 128 bretonskimi mornari vu novi Funcland, kak iz Pariza javiju, da se zgubil. Od toga se bojiju, da se parobrod vtunul.

Bankar i njegova famlija.

Börner Teodor banker i njegova suproga, kak iz poleg Havel Brandenburga javiju, ove dneve vnoči iz skupnim voljom strelili su sebe. Prvlje neg bi bili svoje čina venili, prvlje su vmorili svoje četiri ljet detešće takaj. Börner banker je tri mabljune duga imal, kojega nikak nebi mogel na domestiti. Vjerojatno dakle, da pred preganjaja poglavarstva odlučili se jesu na smrt.

Razbojniki vu jednim požonskim štacunu.

Vu Redlinger Bernát draguljara štacun, kak iz Požona pišeju, na večer ob osmi vuri nepoznani činitelji vdrli su nuter. Razbojniki iz štacuna više od šest jezer korun vrednosti zlatih i srebernih lancov odnesli jesu. Redarstvo išće sada razbojnikje.

Porušeni varaš.

Strahovita nesreća dosegla je Albanije jednoga najvećšega varaša, Škutariu. Lepi varaš ove dneve radi potresa tak rekuć zevsema se skup srušil. Potres vzorju ob šestoj vuri se je za počel. Za par minut hiže su se skup srušile, podse zakopali više stotin ljudih i njihovu marbu. Mrtvacov broj do vezla do stoline, ranjenikov pako do 250 računaju. Potres se još dvakrat opetovao. Drugo trešenje ob četroj vuri, tretje pako okolo polnoči sledilo je. Med stanovniki neizrečena strahota vlada. Varaš je povsema prazen, ljudi su na polje pobešli.

— Nebi mogel reći. Ali ipak . . . tojest . . .

— Ti, morebiti Juliska?

Tužno je namigaval s glavom Andraš.

— Tak.

— Pak neće k meni idti?

— Nemoj dvojiti pajdaš . . .

I on se — tojest Andraš — počel plakati, javkati i hleptati, da jedua takva i onakva puca je košaricu dala njegovomu najboljšemu pajdašu. Jošće ga Ivan moral tešiti:

— No nemoj se plakati. Im je dobro, neće k meni idti, pak onda punktum.

Ali Andraš stim bolje samo plakal, rad bi reći — tulil. Ivan skorom nije znal, kaj bi s njim delal.

— Neje se plakati, na! Nad menom naj se plakati. Nisam ja takov gjengjek, zato nebudem s glavom v stēnu išel.

Andraš je najedenput stihnul.

— Ne?! Zaistinu ne?

— Ne, ne. Dobro stojim zato.

Andraš se utešil. I zatim mu je najedenput zgignula žalost. Fuckajuć se šetal po sobi gore — doli i počme:

— Anda dakle . . .

— No!

— Ne ufam se povedati.

— Ali reći.

— Moreno povedati?

— Samo poved . . .

— Onda budeš moj zastavnjak?

— Tvoj zastavnjak?

— No kaj pak. Jer budem se ženil.

— Ženil. Pak koja je tva zaručnica?

— Što? — Bi povedal? . . . Bi povedal?

— Bi? . . . No Balogova Juliska.

Ivo se skorom skup zrušil i veli:

— Balogova Juliska?

— Je.

Ivo se jako smejal. Ali zakaj? Morebiti niti ja neznam. Ali nazadnje morebiti zide vun.

— Dakle dojdeš?

— Zakaj?

— Za zastavnjaka.

— Za zastavnjaka? Dobro je. Pojdem

*

Tak su išli na zdavanje. Andraš bil je mladoženja, Juliska zaručnicu, Ivo zastavnjak.

Ivo je moral zaručnicu v cirkvu pelati. Na koli su se pelali, jer cirkva je tijam v tretjim selu bila. Ivo je svoje za bēg najfi-

neše konje dal zaprećti, nek vidiju ljudi, da zaručnica nema kakvoga gud zastavnjaka.

Jeden dugi red kolije je sledilo za njimi, kak su se zdama genuli. Ali vu drugi seli Ivijov konj se od nekaj plašil, zatim skoči i beži, da niti veter nemre bolje. Ivo zdvojno zakrikne, i skrlak mu odleti iz glave. Vuzde bil bi držal, tvrdo, ali zabadava, splasene dva konje ni moći zadržati.

Gosti zdvojno preganjaju prva kola. Ali ni moći je dostići. Oni su još vu drugi seli bili, kad su već ovi zdavnja v tretjim selu leteli. Jedna-jedna kola su zaostala, gde ko: tač gde pak koj drēk opadne doli.

Ali nazadnje ipak zajdeju v selu. — Jednako k cirkvi se pelaju. Tam vidiju Ivek i Julisku v najboljšim prijateljstvu. No, hvala Bogu, da samo se njimi nikaj nije pripetilo. I išli bi v cirkvu, ali veli njim Ivo:

— Najte se truditi. Več smo mi zvršili. Da nebudemo morali ovdī dugo na vas čekati, pak smo odišli v cirkvu, i gospodin su nas već zdali. Kaj ne Juliska?

I na zoći sviuh je odmah kušnul Julisku.

Tantalus.

Potres.

Vu Čakovcu i vu njegovoj krajini v Stridó, Perlak, Nagykanizi majša 29 dneva po podne ob 12 vuri i 18 minuti su potresa bili spazili. Potres se iz jednim ja kim trešenjem započel i dve sekund minut je držal sa šumljen je pod zemljom. Potres je tak jaki bil, da su ljudi od straha iz svojega stana na ulice pobešli. Nekuliko na steni višecih vur i druga dugovanja su dole scurela, pogibeljnosa talinga medjutim nise zgodila.

Žena i muž.

Bujdosó István bóröndöski stanovnik je jako nemilosrdno baratal sa svojom ženom Katona Žofikom. Ljubomornost je jako mučila Bujdosó Stefana i ove dneve takaj se grozil svojoj ženi, da bu nju strelil. Katona Žofija se jako bila prestrašila od toga, da njeni suprog izbilja bude svršil svoju grozju, radi toga se na strahoviti čin odlučila. Ove dneve na večer najmre je počela dok je njeni muž bil zaspal i onda iz jednom britvom mu je prerezala šnjaka i na ovoga glavi takaj je više zarezov učinila. Bujdosó István nato iz sna se prevdnu i smrtnimi svojimi ranami na občinske hiže beži, da svoju ženu zatuži. njegova žena pako ravno vu onim hipu vu Nagyvárad idućem vlaklu je odputovala i javila se pred nagyvaradinskim redarstvu, koje nju je zadržalo.

Papa je sedemdeset ljet star.

Tekućeg meseca 4 dneva spunil je sedemdeseto svoje ljetu X. Pius papa. Prigodom godišnice nije bilo nikakvoga svetkovanja, nego zato ipak jako vnogo poiskalo od sveta svih strani iz svojim pozdravljenjem i sreću željnostjum staroga svetoga oca papu.

Zgoreto malo dete.

Vu Zalavitnyédu Németh János poljodavca njegova Eržika zvana pet ljetošna cerka majša 27. dneva vu žegčihranah je vumrla. Mala pucica se k susedu išla igrat, gde nepremišljeni roditelji žertavku ostavili su na komeu. Mala deca kak oni veliju, kuhati su hotela, ognja su rašili i od toga se vužgala male Eržike njena oprava. Dete je kričalo, na kaj su dobežali susedi i pogasili su deteta goreću njenu opravu. Roditelji su odmah po vraćiteljsku pomoć bežali i ako prem dr. Rozenthal Jenő zalaegersčeki kotarski doktor vsa moguća je učinil da dete od smrti oslobodi, pomoći medjutim već nije bilo moguće, ar njenoga tela tretja stran je tak zgoreta bila, da je još on dan vumrla. Iztraga teče, da zbog nepazljivosti, koga terši odgovornost.

Otrovno meso.

Iz Lipče telegrafiraju: Maeckern, Vahren i Ehrenberg varoših sedemdeset ljudih od otrovnog mesa vživanja je jako zbetežalo. Petorica od njih su već vumrli, ostali drugi pako vmiraju. Moebius, mesara koj je ovo pogibelno meso sprodal, sa ga zadržali. Iz med zbetežanemi ljudi više njih je na vulici omedljelo.

Nazlobni brat.

Iz Magyarkanizse brzojaviju: da vu tontalvarmegjinski Buksád pustari ove dneve Szabó Mihály biroš iz osvjetje strelil je svojega brata Szabó Józef dvanajst ljet staroga žibičnoga pastira. Na maloga deceta vu ovih dnevih se na tuliko razsrdil brat

njegov, da na svaki način osvjetu je hodil učinili nanjem. Pred pustom je jedna ptica letela, kada Szabó Mihály tobož kak da bi nju hotel streliti, nego brata je strelil, koj odmah je mrtev postal. Kugla ga vu srce pogodila. Szabó Mihály po krvavim činu je pobešil.

Četvero telčov.

Jeden biharpüspökijski gospodarski človek imal takvu kravu riška zvanu, koja vema razveselila je njega. Fina plodna stvar ove dneve vu jednim hipu četiri zevsena doraščene žive teliče donesla je na svet. Krotka riška kak se vidi štima se stim, ar gizdavo i veselo prima svoje prihodnike, koji iz čele okolice dohadjaju na čudu živahnim četvernim malim teličom i finoj riški kravi.

Hercegrimaša zlatna meša.

Prigodom Vaszary Kološ biboroš hercegrimaša petdeset ljetnoga svećeničkog jubileuma minuću nedelju, po svih katoličkih crkvah velike svečanosti obdržavali jesu. Vu Budapešt plebanušije ar fraterskoga reda patri zastave su deli van na crkvah turne i pred poldnevom ob 10 vuri sjajne božje službe obdržavali su vu Budimski Mátyás zvanog crkvi, gde hercegrimaša božju službu svršavati je navaden. iz narodnemi zastavami bila je na kinčena, kaj je proglašivalo velikoga svetka. Svetu mešu dr. Nemes Antal papinski prelatus je čital sa velikom svećeničkom pomoćjom.

Iz Esztergoma javiju: da Vaszary Kološ herceg primaša kak je za svećenika posvećeni, pol stotinskoga njegovoga svetka sjajno je svetkuvalo Estergom varoša občinstvo. Vu glavnoj stolnoj crkvi svečana meša bila je, koju Kohl Medard biskup je služil i pri kojoj prisutni bili su vsi varmegjinski i varaški činovnici pod vodjenjem Horváth Béla velikoga župana. Ob podne vu primaškoj palači za 80 peršon je obed bil priredjen. Varaško občinstvo je svoje pozdravno izjavlenje primaša njegovomu zastupniku Kohl Medard biskupu predalo, buduće crkvenoga vladalaca ni imalo vu njegovem glavnom gradu.

Jeden austrijanski soldat od Kossuth Lajoša.

Pred nekulikimi dnevi pred tim toga štampanje su vu Austriji Kokovrat Drakovsky grofa njegovih listi vu kojih zanimive reči najdemo od Kossuth Lajoša. Kokovrat grof najmre 1848 ljeta pri jednim magjarskim regimentu je služil kak general, nego kad je zbog slobodšine buna nastala, tam je ostavil svojega regimenta i otišil je vu Austriju. Put njegov vodil ga je preko Kecskeméta i ovdje je bil čul Kossuth Lajoša govoriti, kak honvéde spravlja. Ov spomena govor, kojega pokojnoga grofa njegov sin je izdal, po sledećim spomina se od Kossutha:

1848 ljeta septembra 28 dneva Kossuth je u Kecskemétu bil i honvéde je sabiral. Na velikem pijacu iz jednoga stola table je govoril, okolo vzeti od peštanske domorodne garde stražani, poslušateljlov pako najmenje bilo je do deset jezer, koji su velikoga pijaca podpunoma iz punili bili. Pred Kossuthom je jedna mala stran pijaca prazna bila, simo su stupili oni, koji su soldati hoteli biti. Ovi su se sa Kossuthom zrukuvali i taki su se sigurno plaću dobili. Vu Kecskemétu za ono vreme od cesarskih husarov do 300 ljudih se zadržavalo, koji govora poslušajući i od onoga oduševljeni, iz svojih

menteuov i hlač su doli strgali crno-žutu žnuru okolo svojih kap trofarbenoga narodnoga pantleka svezali i stupili su za Kossuthovoga soldata. To je vre istinsko, da Kossuthovo govorenje je oduševljena. Takovoga prodekatora još nigdar ni bilo, nit nigdar više nebude kak je Kossuth bil.

Nekaj za kratak čas.

— Kaj se tak mučiš sa tom čizmom?
— To sam herbal od jape, pak nikak nemrem zajti v herbiju.

A. To je ipak strašno! Vu varaškim špit lu već tri dni leži jedna stara sirola, pak ju plebanos neće zakopati.

B. No to je ipak nekaj groznoga! Pak zakaj ju nećeju zakopati?

A. Jer još nije vumrla.

Birov Vi ste jednoga lonca hitili v glavu tužnika. Jeli imate kakvoga izgovora? Obtuženik: Je. Jer prosim liepo, jednomo takvomu hitvalnomu človeku nisam mogel porcellanskoga tanjera hititi.

— Brate! ja nemrem na nikaj zajti s mojom ženom.

— Kak? kak?

— Još mi niti jednu ranjglu nije hitila v glavu, pak tak nemorem najti zroka v krčmu idti.

Ivek: Ali bi fino bilo, da bi mi mogli leteti.

Rudi: Meni se to nikaj finoga nevidi, jer i moj japa su zadnjič iz krčme vun leteli pak njih od onda noga boli.

V kompu je delal mlinar, kad je cez mali oblok v melin poluknul jeden človek pak veli:

— No niti takvoga rešta još nisem videl.

— Kaj ste obnoreli? — veli mlinar iz kompa, — im je to melin, kak morete to za rešta gledati?!

— No kaj pak! jer jednoga tata vidim nutri.

Plebanuš (k Štefek, koj s mlajšim bratom i s sestricom plebanušove jabuke bere) Tak zdržavate vi deca sedmu zapoved božju?

Štefek: Nečemu mi jabuke krasti, nego se samo Adama i Evu igramo. Gjurek tam na drevi je kača!

Stranjski: Kak ste mogli toga človeka s čerlenim nosom zebati za birova. Im se na njim pozna da je pijanec.

Seljak: Ravno zato. Barem nas nebude mogel špotati, ako se mi napijemo.

— Miška! — zapita mlinar svoga detića, — jeli si već zel iz Petrove pšenice mertuka?

— Je! — se čuje odgovor.

— Jeli je videl Peter?

— Ne, nije videl.

— No onda zemi još jedenput, ali tak da bude i on videl, jer huncut muž samo ono verje kaj vidi.

Plebanuš. Jožo vi ste opet pijani. Takvi ljudi neodoju v nebu.

Jožo: O gospodin, do neba se ja već ztržnim.

Maggi FÉLE leves- és étel- izesítő

páratlan a maga nemében és régóta jól bevált szer, hogy gyenge leveseknek, mártásoknak, főzelékeknekstb. egy pillanat alatt meglepő jó és erőteljes ízt adhasson Néhány csepp elegendő.

Kapható minden fűszerkereskedésben, csemege-üzletben és drogueriában. 534 84—
Üvegecskében 50 fillértől kezdve. Eredeti üvegecskék olcsóbban utántöltetnek.

MAGGI-kitüntetések: 5 nagydíj, 32 aranyérem, 6 díszoklevél, 7 tiszteletdíj. Hatszor versenyen kívül, többi között az 1889. és 1900-iki párisi vilákiállításokon. Maggi Gyula bírálótag

NOXIN

Czipő - Crème

(törvényesen védve).

sevrő- és kid-box-kalf-bőr fényesítéséhez. A bőrt puhítja s vízhatlanná teszi, annak tükröfényt kölcsönöz. Kapható: drogériákban, jobb czipő-üzlet, bőrkereskedés, festék- és fűszerüzletekben.

Főraktár CSÁKTORNANYÁN: **MAYER TESTVÉREK**

„URANOS” vegyészeti gyár

Hochsiner Testvérek Budapest, VI., Rózsa-utca 85.

Gabona árak. — Ciena zítka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent	kor fill.
Buza	Pšenica	16.00 —
Rozs	Hrz	13.00 —
Árpa	Ječmen	13.00 —
Zab	Zob	13.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	16.75 —
Fehér bab uj	Grab beli	22.00 —
Sárga „ „	„ žuti	16.00 —
Vegyes „ „	„ zmšan	16.00 —
Kender.nag	Koнопljeno seme	22.00 —
Lenmag	Len	16.00 —
Tökmag	Koščice	22.00 —
Bükköny	Gráhorka	12.00 —

2414 sz. tk. 905.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Golenya Mihály muracsányi lakosnak — Szmoiek József muracsányi lakos ellen közösség megszüntetése iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő Muracsány községi 189. 3282 és 4699 szlykvben felvett Golenya Mihály és Szmoiek József muracsányi lakosok közös tkvi tulajdonát képező 241. hrsz. 153. népsorsz. ház, udvartérrel egészben Golenya Mihály kérelmére Jurkek Rókus és Pintár Mihály muracsányi lakos, késedelmes árverési vevők költségére és veszélyére az 1881. LX. t. c. 185. §-a értelmében 864 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1905. évi június hó 26. napján d. e. 10 óraker

Muracsány községhezánál dr. Tamás János perlaki ügyvéd vagy helyettese közben jötlével megtartandó végrehajtási árverés joghatályával bíró árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1905. évi április hó 30. 591

Pályázat kántortanítói állásra.

A felsőmihályfalvi róm. kath. elemi iskolánál **kántortanítói állásra** hirdetnek pályázatot. Javadalmazása: 800 K. évi fizetés, lakás, mely áll 2 szoba és melléképületekből, 80 K. faátalány, 2800 □öl szántó föld és konyhakert; a szokásos stola, körülbelül 160—200 Koronáig, szabad gabona és must szedés. Kötelessége a reája bizott osztályokat önállóan, az ismétlősöket pedig fölváltva tanítani és a kántori teendőket elvégezni. Horvát nyelv bírása szükséges. Személyes megjelenés próba orgonálás végett kívánatos. A kérvények július 15-éig főtisztelendő GÁSPÁRLIN MIHÁLY plébános, iskolaszéki elnökhöz küldendők. Az állás szeptember 1-vel elfoglalandó.

933-1-1

Árlejtési hirdetmény.

Csáktornya nagyközséghezán készítendő 11 drb. uj ablakra vonatkozólag folyó hó 17-ik napjának d. u. 3 és fél órájára árlejtés hirdetetik. A 990 Koronára előirányzott építési munkák elvállalására vonatkozó árlejtési föltételek, tervrajz és költségvetés a község háza 1. számú hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kelt Csáktornyan, 1905 évi június hó 8-án.

954 1-1

A községi előljáróság.

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, **szóda, por, stb. anyagoknál** vasson és panut ruháneműek mosására a Schicht által ujjonnan feltalált

mosó kivonat,

„Asszonydicséret”

védjeggyel, a ruha beaszatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkenti.
2. Fára dságot a negyedére.
3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Minthogy tisztább, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alant jegyzett czég kezességét vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosószernél.

Néikülözhetetlenné válik minden háziasszony és mosónőnél egy egyszeri kísérlet után. **Mindenütt kapható.**

Schicht György, Aussig.

A legnagyobb gyár a maga nemében, az europaí szárazföldön.

700 3-38



„Zacherlin“, haj' mindenható,
Szólt fondorkodón a tanító.
Kíméletet nem ismerve,
Pusztít a lakásban szerte.

Nem menekül rovar egyse,
Haszagoja, el van veszve.
Hamisítás ki van zárva,
Könnyű ám ismerni rája.

Mert Zacherlin csupan az jó,
Melynek burka üvegflaskó.
S ez a flaskó ott kapható,
Ahol e plakát látható.

Egy jó erkölcsű fiu tanulónak felvétetik **Fischel F. (Strausz Sándor)** könyvnyomdájában Csáktornyan.

Nagy választéku gyári raktár mindennemű **köszövekből, sérvkötekből, gummiárukból és az összes betegápolási szerekből.**

Nagy raktár továbbá mindennemű olajfestészeti szerekben, vázlat és tanulmány festékekben, tubusokban vászon olajfestményhez stb.

Dr. Schönfeld-féle Düsseldorfban.

MAVRO HERZER

Varaždin, Draugasse 9.

946 3—3

242 szám. 905. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróság 1904. évi V. 532/1 számú végzése következtében Hajós Mihály ügyvéd által képviselt Gróf Zichy Ágost belatinuzi lakos javára Földes Imre körjegyző muraszentmártoni lakos ellen 495 kor. s jár. erejéig 1905. évi január hó 3-án loganatosított ki-elégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1112 kor. becsült szobabutor, sertések és szőlő-présből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróság 1904. évi V. 532/2. sz. végzése folytán 495 kor. tökekövetelés, s járulékai erejéig Muraszentmártonban alperes lakásán leendő megtartására

1905. évi június hó 17. napjának délutáni 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

952

Kelt Csáktornyan, 1905. május hó 19

Házeladás.

Muravidon a volt Zeisler-féle ház és telek, mely 3 szoba, konyha, kamara, éleškamara, raktárak, nyári konyha, istálló, terjedelmes kert stb. stb. összes hozzátartozókból áll, jutányos áron eladó. Üzletnek vagy pékműhelynek különösen alkalmas.

Bármikor megtekinthető, mely célra a kulcsok Wolf Antal úrtól (ugyanottani lakos) elkerendők.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos **Singer Sándor** kereskedő Zalaegerszeg.

950 2—2